

ΜΕΤΑΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Σίγουρα μου έχουν μείνει και καλές και κακές αναμνήσεις μα πάνω από όλα χαίρομαι που τελειώνει όλο αυτό. Το μόνο που μου φαίνεται περίεργο είναι ότι πολλά άτομα δεν θα τα ξαναδω. **Αντώνης**

ΜΠΟΥΣΙΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Παναγιώτης

ΞΑΝΘΟΣ
ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Ήταν 2007 και όλοι εμείς βρεθήκαμε εκείνη την χρονία στον παιδικό σταθμό της Φιλοθέης.

Δεκαπέντε χρόνια πέρασαν σαν νερό. Κάποιοι σε αυτό το διάστημα έφυγαν, κάποιοι άλλοι ήρθαν, αλλά εμείς μείναμε έως το τέλος μαζί. Σε όλα αυτά τα χρόνια έγιναν τόσα πολλά.... γιορτές, εκδρομές, γενέθλια, αποχαιρετιστήρια πάρτυ, παζάρια! Θυμάμαι ποσό όμορφα περνάγαμε κάθε χρόνο στα bazaar των Χριστούγεννων στο δημοτικό! Στο γυμνάσιο θα μου μείνει αξέχαστη η καλλιτεχνική μέρα, γελάσαμε τόσο πολύ προσπαθώντας να φτιάξουμε εκείνον τον τεράστιο πίνακα με τα περιγράμματα από τα σώματα μας που στο τέλος τα γεμίσαμε με χαρτοπόλεμο. Τα αποκριάτικα πάρτυ μας είχαν το δικό τους μοναδικό ξεφάντωμα, γελάγαμε τόσο πολύ με την στολή ο ένας του άλλου. Στη Γ' Γυμνασίου ήταν η πρώτη εκδρομή στη ζωή μας που θα πηγαίναμε κάπου χωρίς την συνοδεία των γονιών μας.

Στο λύκειο θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει πολλά αλλά ο κορονοϊός είχε αλλά σχέδια έτσι βρεθήκαμε ο καθένας στο σπίτι του, απομονωθήκαμε, βρισκόμασταν ελάχιστα και πάντα με τον φόβο να μην κολλήσουμε ο ένας τον άλλον, όμως ότι αρχίζει τελειώνει και να..... Είμαστε στην Γ' Λυκείου πια και πήγαμε εκδρομή στην Ρώμη, που είμαι σίγουρος ότι σε όλους μας θα μείνει αξέχαστη! Όταν θυμάμαι τις όμορφες στιγμές που αφήσαμε πίσω μας με κάνει να χαμογελάω! Παρόλο που σε λίγο ο καθένας μας παίρνει τον δικό του δρόμο, ελπίζω να μην χαθούμε και κάπου στα ίδια μέρη να ξαναβρεθούμε

Η τάξη του '22 σας χαιρετά!!! **Ζαχαρίας**

ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ - ΑΓΓΕΛΙΚΗ

Λένε πως ποτέ δεν ξεχνάς τα μαθητικά σου χρόνια, κυρίως τα τρία τελευταία, αυτά του λυκείου, αφού σε αυτή τη φάση ζεις τις καλύτερες στιγμές με τους φίλους και συμμαθητές σου. Μπορώ να πω πως μετά από αυτές τις τρεις αξέχαστες χρονιές, οι οποίες ήταν γεμάτες από αστεία, ταξίδια, εμπειρίες, καλές και κακές στιγμές καθώς και από προγράμματα τα οποία μας έφεραν σε επαφή με ανθρώπους από όλο τον κόσμο, είναι αλήθεια πως και να θες δεν μπορείς να τα σβήσεις από την μνήμη σου τόσο εύκολα. Ποτέ δεν θα ξεχάσω τις στιγμές από την εκδρομή μας στην Ιταλία, οι οποίες θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν άκρως κωμικές. Για παράδειγμα, δεν γίνεται να μην αναφέρει κανείς την νύχτα στο δωμάτιο, όπου παίζαμε όλοι παρέα το παιχνίδι “πες βρες” και από τις διαφωνίες και τις φωνές μας, μας φώναζαν οι караμπινιέρηδες κάτι στα ιταλικά, που υποθέταμε πως μας έλεγαν να σταματήσουμε. Το οποίο γινόταν για 2 με 3 λεπτά που συμφωνούσαμε να μιλάμε ψιθυριστά και ύστερα ξαναρχίζαμε να ακουγόμαστε και στα δίπλα δωμάτια. Ακόμα δεν θα ξεχάσω τα παιδιά που γνώρισα στον διαγωνισμό ρητορικών αγώνων με τα οποία παρόλο που δεν γνωριζόμασταν καθόλου, καταφέραμε μέσα σε 48 ώρες να δεθούμε πάρα πολύ και να δώσουμε τον καλύτερο μας εαυτό. Αυτές ήταν δύο από τις πιο αγαπημένες μου στιγμές στα χρόνια του λυκείου και μακάρι μέχρι να αποφοιτήσουμε να γίνουν ακόμα περισσότερες. Συνεχίζοντας, θα ήθελα να αναφερθώ σε όλους τους φίλους μου που γνώρισα στο λύκειο, οι οποίοι έκαναν την κάθε μου μέρα καλύτερη, είτε μέσα από τις συζητήσεις μας και τα αστεία μας, είτε από τις στιγμές που ζήσαμε παρέα. Όμως σε δύο θέλω να σταθώ ιδιαίτερα, καθώς έχουν μία ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου. Αυτές είναι η Μελίνα και η Μαρένα, οι οποίες είναι φοβερές και μοναδικές, με τον δικό τους ξεχωριστό τρόπο. Μαζί περάσαμε πολλές στιγμές εντός και εκτός σχολείου, παρόλο που υπήρξε η περίοδος της καραντίνας. Το σίγουρο πάντως, είναι πως νιώθω τυχερή που και οι δύο τους ήρθαν στην ζωή μου και γίναμε φίλες. Είναι σπάνιο στις μέρες αυτές να βρει κανείς πραγματικούς φίλους, που ό,τι και να γίνει αυτοί θα σε αγαπάνε και θα τους αγαπάς ακριβώς το ίδιο και τους εύχομαι ό,τι και να κάνουν στην ζωή τους να είναι ευτυχισμένες.

Κλείνοντας στην κλασική ερώτηση όλων “ποιες είναι οι ελπίδες σου για το μέλλον;” θα απαντούσα πως δεν γνωρίζω ακριβώς, γιατί η ζωή είναι μια περιπέτεια που κανείς δεν ξέρει τι του επιφυλάσσει, πάντως στο μόνο που ελπίζω είναι η δική μου να είναι γεμάτη φίλους, ταξίδια, γνώση και ευχάριστες εμπειρίες. **Αγγελίνα**

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Τα τρία χρόνια που πέρασα στο σχολείο αυτό θα μου μείνουν πραγματικά αξέχαστα. Ευχαριστώ πολύ όλους τους καθηγητές μου αλλά και τον διευθυντή για τις ευκαιρίες που μου έδωσαν. Νιώθω πολύ τυχερός που μπόρεσα να παρακολουθήσω τις ομιλίες σπουδαίων προσωπικοτήτων, καθώς σίγουρα θα με βοηθήσουν στο μέλλον.

Τα συναισθήματα στο τέλος της χρονιάς είναι ανάμεικτα. Χαίρομαι που τελειώνω επιτέλους την σχολική μου σταδιοδρομία αλλά από την άλλη δεν πρόλαβα να απολαύσω τον χρόνο μου στο σχολείο εξαιτίας του Covid-19. Θα ήθελα να έχω περισσότερο χρόνο για να «εξυπηρετήσω τους πελάτες μου» στο πινακ-πονγκ, ιδιαίτερα τον Δημήτρη Χρήστου και άλλους (όποιος κατάλαβε, κατάλαβε). Αυτό που με βοήθησε ιδιαίτερα στην πανδημία ήταν η μουσική όπως ο Tarrega και οι kreator, αγαπημένο μου συγκρότημα. Η ποιοτική μουσική είναι κάτι που θα με συνοδεύει μια ζωή, είτε ως παίχτης, είτε ως ακροατής.

Κλείνοντας εύχομαι σε όλους τους συμμαθητές μου υγεία και μια ζωή χωρίς καμία έγνοια αλλά γεμάτη λογοπαίγνια!

Φίλιππος

Το κεφάλαιο του λυκείου κλείνει για εμάς και μαζί μ' αυτό τελειώνει η σχολική ζωή, δηλαδή το λύκειο μπορούμε να πούμε ότι αποτελεί τη μετάβαση από τη σχολική στην ενήλικη ζωή ή από την ανεμελιά στη σοβαρότητα. Αναμφίβολα απέκτησα απίστευτες εμπειρίες, καλές όπως εκδρομές, συμμετοχή σε αγώνες ρητορικής και σε M.U.N. και κακές όπως τσακωμούς, όλες όμως είχαν έναν κοινό παρονομαστή να γίνουν μάθημα ζωής. Βίωσα συναισθήματα με αρνητικό πρόσημο όπως στενοχώρια, φόβο, απογοήτευση αλλά και με θετικό όπως χαρά και ευχαρίστηση. Δεν μπορώ να ξεχάσω τους ανθρώπους που με συνόδευσαν σ' αυτή τη διαδρομή. Γνώρισα ανθρώπους που με πλήγωσαν, που με στενοχώρησαν και ανθρώπους που έχω αγαπήσει και που δεν θα ξεχάσω. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους φίλους μου, που έκαναν αυτό το ταξίδι πιο όμορφο, όπως την Ελευθερία και τον Τζώρτζη. Όμως πιο πολύ απ' όλους θέλω να ευχαριστήσω την κολλητή μου τη Χρύσα, η οποία είναι μέρος κάθε ανάμνησης που έχω από το σχολείο.

Τέλος, θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου απέναντι στους καθηγητές και στον Διευθυντή του σχολείου, οι οποίοι προσπαθούσαν με τον τρόπο τους να μας βοηθήσουν και να μας ενθαρρύνουν. Κλείνοντας, αυτό που κατάλαβα από το λύκειο είναι ότι καθετί στη ζωή έχει τη θετική και την αρνητική του πλευρά έτσι ήταν και η πορεία μου σ' αυτό. **Χρηστίνα**

ΠΑΠΑΝΤΩΝΗ ΧΡΗΣΤΙΝΑ

ΠΑΠΑΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΛΥΔΙΑ

Τα τρία χρόνια του λυκείου τα ζήσαμε με τους κανόνες που μας επέβαλε η πανδημία. Τα χρόνια αυτά ήταν τα δυσκολότερα και συνάμα τα καλύτερα ως τώρα. Όλοι μας πιστεύω αντλήσαμε γνώσεις, εμπειρίες, αναμνήσεις και πολύτιμα μαθήματα ζωής που θα μας συνοδεύουν. Ελπίζω όλα τα παιδιά να πετύχουν τους στόχους τους, να είναι υγιή και πάνω από όλα ευτυχισμένα! **Λυδία**

ΠΑΠΠΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΙΩΑΝΝΑ

Και κάπως έτσι ολοκληρώνεται ένα μεγάλο ταξίδι... Τρία χρόνια εδώ στο λύκειο, που παρά τις δυσκολίες της πανδημίας ήταν πολύ όμορφα και θα μας συντροφεύουν σαν μία ωραία ανάμνηση στη ζωή μας. Μπορεί να υπήρξαν δύσκολες στιγμές ή έντονο άγχος σε αυτή τη διαδρομή, όμως αυτή ολοκληρώνεται σίγουρα με μεγάλη χαρά και συγκίνηση. Γνώρισα τόσο καλούς και συνάμα διαφορετικούς χαρακτήρες και τελικά κατάφερα να κρατήσω δίπλα μου ανθρώπους που αγαπάω και με αγαπούν.

Εύχομαι σε όλους σας ξεχωριστά, να ακολουθήσετε τα όνειρά σας, να πραγματοποιήσετε τις βαθύτερες σας επιθυμίες και να διαμορφώσετε την ζωή σας, όπως ακριβώς την έχετε φανταστεί, έχοντας πάντοτε επιτυχίες και χαρές.

Ελευθερία

ΠΑΠΠΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Κωνσταντίνος

ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΡΙΟΣ

Ευχαριστώ πολύ όλους τους συμμαθητές και τους καθηγητές μου, για τις αξέχαστες εμπειρίες που μου χάρισαν τα τελευταία τρία χρόνια του λυκείου!!! **Μάριος**

ΣΠΥΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΛΕΝΗ - ΙΩΑΝΝΑ

Το σχολείο σίγουρα αντιπροσωπεύει μια μικρή κοινωνία. Συναντάς κάθε λογής ανθρώπου. Πολλοί σου προσελκύουν το ενδιαφέρον, δημιουργούνται φιλίες, κάνεις απλούς γνωστούς, γνωρίζεις ακόμα και άτομα τα οποία θα σε ακολουθήσουν στην φοιτητική σου ζωή ή και μετά από αυτή. Θεωρώ ότι πέρα από την μαθητική καλλιέργεια το σχολείο έχει πολλά να προσφέρει στον κοινωνικό τομέα, εφόσον “αναγκαστικά” βρίσκεσαι τον περισσότερο χρόνο της ζωής σου εκείνων των ετών σε ένα τόσο μεγάλο κοινωνικό σύνολο. Η αλήθεια είναι ότι η γενιά του 2004 βίωσε πολύ λίγο το Λύκειο συγκριτικά με τις υπόλοιπες. Η πρώτη καραντίνα λόγω του Covid-19 έδρασε ως πολύ ευχάριστο διάλειμμα από την καθημερινότητα, επομένως η επιστροφή (η οποία διακόπηκε και αυτή για ακριβώς για τον ίδιο λόγο) ήταν δύσκολη. Ύστερα μπήκαμε στην Γ’ Λυκείου, όπου τότε άρχισαν τα δύσκολα. Οι Πανελλήνιες με απόλυτη εγκυρότητα είναι μια ιδιαίτερα τοξική διαδικασία. Παρόλα αυτά η ευχαρίστηση, η ικανοποίηση και η ελευθερία που συνήθως ακολουθεί μετά από αυτή είναι ανεπανάληπτη. Δεν είναι τόσο το Λύκειο ως σχολικό περιβάλλον, αλλά τα χρόνια του ανθρώπου σε αυτές τις ηλικίες που έχουν σημασία. Η λήξη αυτής της σχολικής περιόδου δεν αφήνει γλυκόπικρα συναισθήματα, παρά μόνο ευχαρίστηση, ειδικά μετά την κούραση του τελευταίου χρόνου. Ανοίγει μια περίοδος με πολλές ευκαιρίες και επιλογές σε προσωπικό επίπεδο. Οι καλύτερες προθέσεις για μια απίστευτη φοιτητική και γενικώς μετέπειτα ζωή! **Ελεάννα**

ΣΥΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Πιστεύω πως το σχολείο γενικά σε κάνει καλύτερο άνθρωπο. Πέρα από γνώσεις σου προσφέρει στιγμές χαράς. Πιστεύω με τους καθηγητές έχω αποκτήσει ιδιαίτερη σχέση διότι έχουν φάει πολύ κορόιδεμα εδώ και τρία χρόνια. Αν και δεν ξεκίνησα καλά στην πρώτη λυκείου ύστερα άρχισε το σχολείο να μου αρέσει χάρη στα παιδιά που κάνω παρέα. Δεν θέλω να αναφέρω ονόματα, όσοι ξέρουν, ξέρουν ;). Απλά θέλω να τους ευχαριστήσω που πιστεύουν σε μένα και να ευχαριστήσω και τους καθηγητές που είναι καλοί άνθρωποι και δεν υπονομεύουν κανέναν μας. **Γιώργος**

ΤΑΝΟΥΣΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Αντώνης

ΤΖΩΡΤΖΗ
ΧΡΥΣΟΥΛΑ

Το να φοιτήσω στο Λύκειο Φιλοθέης ήταν φυσικό επόμενο. Είχα ακούσει τα καλύτερα γι αυτό το διαφορετικό σχολείο που συμμετέχει σε τόσα προγράμματα, δράσεις, διεθνείς διαγωνισμούς.

Δυστυχώς το ξέσπασμα της πανδημίας του covid-19 από τον πρώτο κιόλας χρόνο του λυκείου δεν μας άφησε πολλά περιθώρια για να πραγματοποιήσουμε όλα όσα θέλαμε και ονειρευόμασταν στο πλαίσιο του σχολείου. Παρόλα αυτά δεν θα ξεχάσω τη συμμετοχή μου στον όμιλο της ρητορικής και του M.U.N και την ομάδα και τους καθηγητές που με στήριξαν. Δεν θα πω ψέματα. Τα τρία τελευταία χρόνια ήταν δύσκολα γεμάτα άγχος, πίεση και στεναχώρια. Έχουν δίκιο τελικά όταν λένε ότι το σχολείο είναι η μικρογραφία της κοινωνίας... Μέσα από αυτό πήρα μαθήματα ζωής. Γνώρισα ανθρώπους οι οποίοι με πλήγωσαν και με απογοήτευσαν. Ωστόσο συνειδητοποίησα ποιοι πραγματικά είναι φίλοι μου, ποιοι νοιάζονται και με αγαπούν ανιδιοτελώς και εύχομαι ότι θα συνεχίσουν να βρίσκονται δίπλα μου και στα επόμενα βήματα της ζωής μου. Γνώρισα ανθρώπους τους οποίους αγάπησα, δέθηκα, μεγάλωσα μαζί τους. Μοιραστήκαμε τόσο χαρούμενες στιγμές, γελάσαμε, χορέψαμε, τραγουδήσαμε με τους αγαπημένους μου φίλους τον Σύρο, το Ελεανίτο, την Ελευθερία, τον Τζώρτζη και την κολλητή μου, το είδωλο, τη Χρηστίνα Παπαντώνη. Σας αγαπώ όλους πάρα πολύ πραγματικά!

Πιστεύω ότι από το σχολείο αξίζει να θυμόμαστε μόνο τις καλές και ευχάριστες εμπειρίες. Δεν φεύγω με τίποτα άλλο παρά ευγνωμοσύνη και αγάπη προς όλους τους καθηγητές, τον κ.Ματζάκο και τους συμμαθητές μου διότι όλοι κάτι μου δίδαξαν και συνέβαλαν στην διαμόρφωση αυτού που είμαι σήμερα! **Χρύσα**

ΤΖΩΡΤΖΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Δεν θα πω ψέματα, η περίοδος του λυκείου δεν ήταν εύκολη. Με το ξέσπασμα της πανδημίας, από τον πρώτο μας κιόλας χρόνο στο λύκειο, τα όνειρα και τα θέλω μας μπήκαν σε αναβολή, αφήνοντας έτσι στη ζωή μας ένα μεγάλο κενό. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει πως ήταν τρία χρόνια γεμάτα άγχος, απογοήτευση, πίεση και στεναχώρια, συναισθήματα τα οποία ο καθένας από εμάς βίωσε και θα βιώσει άλλωστε πολλές φορές στην ζωή του. Όμως ανάμεσα σε όλα αυτά υπήρχαν και χαρές, επιτυχίες, δημιουργήθηκαν στενές φιλίες και ανθρώπινες σχέσεις, πράγματα που έχουν την μεγαλύτερη σημασία στην ζωή και πράγματα που το λύκειο μας κατάφερε να μας δώσει.

Αποχαιρετώ το λύκειο, τους καθηγητές και το Λυκειάρχη του σχολείου, καθώς και τους συμμαθητές μου, με συγκίνηση, έχοντας μάθει αρκετά και έχοντας αποκτήσει εμπειρίες που θα με ακολουθούν στην υπόλοιπη ζωή μου.

Σας ευχαριστώ πραγματικά μέσα από την καρδιά μου

Γιώργος

Μπορώ να πω ότι τα χρόνια του λυκείου θα μου μείνουν αξέχαστα. Ήταν χρόνια γεμάτα αναμνήσεις τις οποίες θα τις κουβαλάω για όλη μου την ζωή. Αυτά τα τρία χρόνια ένιωσα αρκετά συναισθήματα, το γέλιο που έχω ρίξει με τα παιδιά, το κλάμα, τα πρωινά καφέ που πηγαίναμε σχεδόν κάθε μέρα! Το άγχος που ένιωσα αυτή τη χρονιά με τις πανελλήνιες πιστεύω δεν θα το ξαναβιώσω ποτέ.

Θέλω να πω ένα ευχαριστώ στους καθηγητές για την αντοχή που έκαναν με εμένα (ειδικά η κυρία Δημοπούλου), στον κύριο Ματζάκο που κάθε φορά που τον χρειαζόμουν ήταν εκεί δίπλα μου, στον κύριο Σταύρο που με περίμενε έξω για να κλείσει την πόρτα κάθε πρωί και τα στραβά μάτια που έκανε όταν κάναμε κοπάνα.

Όσον αφορά τα άτομα με τα οποία έχω περάσει τον περισσότερο χρόνο μέσα στο σχολείο και έξω, πιο συγκεκριμένα την Αναστασία, την Αιμιλία, την Γιώτα, το Ελεανίτο, τον μοναδικό Βαγγέλη (συγγνώμη για αυτά που σου έχω κάνει), τον Μιχμich, τον Σύρο, τον Αντωνάκη (παίζει να με βρίσει αρκετά γι αυτό αλλά τελοσπάντων) θέλω να σας πω ένα μεγάλο ευχαριστώ για τις στιγμές που πέρασα μαζί σας, σας αγαπάω πολύ πολύ.

Εύχομαι σε όλα τα παιδιά του σχολείου να πετύχουν τους στόχους τους και να είναι πάντα ευτυχισμένοι με ανθρώπους που αγαπάνε.

Αυτά από εμένα, τα φιλιά μουuu<3 **Δανάη**

ΤΟΣΚΑ
ΔΑΝΑΗ

ΤΣΑΚΩΝΑ
ΛΟΥΚΙΑ - ΙΩΑΝΝΑ

Καλά ήταν! **Λουκιάννα**

ΤΣΙΠΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ

Χρήστος

ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Αν και το σχολείο τα 3 αυτά χρόνια δεν ήταν ακριβώς σχολείο, σίγουρα μπορώ να πω πως είχα αξέχαστες εμπειρίες. Τα παιδιά τα οποία γνώρισα με βοήθησαν σε διάφορους τομείς στη ζωή μου και ήταν δίπλα μου να μου φτιάχνουν τη διάθεση πάντα. Έκαναν όλες τις μέρες μου ευχάριστες και έβρισκα την όρεξη να πάω σχολείο παρόλη τη κούραση που μπορεί να είχα και την αγάπη μου για τον ύπνο. Περάσαμε αξέχαστες στιγμές και κάναμε συνεχώς πλάκες, δε νομίζω να πέρασε μέρα που να μην είχαμε όλοι λιώσει στα γέλια εγώ με τον Τανούση, τον Μέι και τον Δρίκο από αυτά που έλεγε ο Φου και ο Τσίπας ... Ή γενικά με τον Ντίλα! Αλλά δε γίνεται να μην αναφέρω και τον κύριο Ματζάκο που μας έκανε συνεχώς χαρές και το σχολείο γινόταν ευκολότερο (ειδικά τις πρώτες ώρες). Είμαι ευγνώμων για τις εμπειρίες που είχα και έκαναν τα τελευταία μου χρόνια στο σχολείο τόσο ωραία και εύχομαι πραγματικά όλοι να έχουν την δυνατότητα να περνάνε τόσο ωραία και ξέγνοιαστα στο σχολείο. Για όσους δε ξαναδώ. Μην ανησυχείτε θα με δείτε το 2024 στο Παρίσι (απλά ανοίξτε την τηλεόραση να δείτε Ολυμπιακούς).

Δημήτρης

Αδιαμφισβήτητα το σχολείο επηρέασε θετικά τις επιλογές μου στη ζωή, μεταλαμπάδευσε ιδέες, αξίες και γνώσεις. Κατά τη διάρκεια της ζωής μου θα θυμάμαι πάντα με μεγάλη νοσταλγία κωμικά περιστατικά, ατάκες, αστεία και όμορφα γεγονότα.

Δημιούργησα και διατήρησα αληθινές σχέσεις φιλίας με αισθήματα αγνότητας μοιράζοντας κοινές αγωνίες και ανησυχίες.

Σημαντική κρίθηκε η συμβολή των καθηγητών οι οποίοι μας στήριξαν όλα αυτά τα χρόνια και ειδικότερα στις εξετάσεις ενθαρρύνοντας και συμβουλευόντας τις αποφάσεις μας για το μέλλον.

Οι δράσεις του σχολείου με πρωτοβουλία του Διευθυντή παράλληλα με βιωματική μάθηση, ομιλίες και συζητήσεις με σημαντικούς ανθρώπους μας δημιούργησαν ερεθίσματα και προβληματισμούς. Επιπλέον ο Διευθυντής του σχολείου σύνδεσε το σχολείο με τη πραγματική ζωή και αποτέλεσε το μέσο να ανοίξουν οι ορίζοντες ώστε να γίνουμε υπεύθυνα και σκεπτόμενα άτομα με αρχές και δημοκρατικό τρόπο σκέψης. Στο μεταίχμιο κλείνει ο κύκλος των σχολικών χρόνων και ανοίγει ένας καινούργιος, ο ακαδημαϊκός ξεκινώντας τα χρόνια των σπουδών της ενήλικης ζωής. Τα όνειρα και οι στόχοι του Λυκείου θα αρχίζουν να παίρνουν σάρκα και οστά. Υπάρχουν ανάμεικτα συναισθήματα, το τέλος του σχολείου, η χαρά, ο ενθουσιασμός για το νέο ξεκίνημα και το άγχος για τις μετέπειτα ευθύνες. **Μαρένα**

ΤΣΟΥΚΑΛΑ
ΜΑΡΙΑ - ΕΛΕΝΗ

ΦΟΥΦΟΥΔΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Έφτασε όντως αυτή η μέρα που θα πρέπει να αποχαιρετήσουμε το σχολείο για πάντα. Το συναίσθημα δεν νομίζω ότι περιγράφεται με λέξεις. Δε μπορώ να πω ότι οι τελευταίες χρονιές μου φάνηκαν φυσιολογικές. Δυστυχώς ή ευτυχώς, ζήσαμε πρωτόγνωρες καταστάσεις και μας στερήθηκαν αρκετά πράγματα. Παρόλα αυτά, αυτό που μπορώ να πω είναι ότι ακόμα και με πανδημία καταφέρνω να φύγω από εδώ γεμάτος αναμνήσεις που θα μου μείνουν για πάντα. Είναι απίστευτο το πόσο γρήγορα πέρασαν τα χρόνια. Όσο και αν το κακολογούμε το σχολείο σαν μαθητές, όταν φτάνει η στιγμή να πούμε το αντίο, καταλαβαίνουμε πόσο μεγάλο ρόλο έπαιξε στη ζωή μας και πόσο πολύ θα μας λείψει. Ουσιαστικά η παιδική μας ηλικία τελειώνει εδώ και πια μπαίνουμε σε μια νέα καθημερινότητα τελείως διαφορετική από αυτή που έχουμε συνηθίσει μέχρι τώρα. Είμαστε πια ο καθένας μόνος του, σε ένα κόσμο διαφορετικό από αυτόν που έχουμε μάθει. Η ζωή αλλάζει, και εμείς αλλάζουμε μαζί της. Ήρθε πια η ώρα να γυρίσουμε την σελίδα, να ξεκινήσει το επόμενο κεφάλαιο της ιστορίας μας. **Κωνσταντίνος**

ΧΡΟΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

Λύκειο! Πόσα μπορείς να νιώσεις περιγράφοντας αυτά τα 3 χρόνια;
Χαρές, λύπες, γέλια που προσπαθήσαμε να συγκρατήσουμε στο μάθημα, καθηγητές, καραντίνα, self tests, covid-19, διάβασμα, διαγωνίσματα, βαθμοί, συμμαθητές, πλάκες στα διαλείμματα, εκδρομή στην Ιταλία και πολλές αξέχαστες στιγμές!
Εύχομαι σε όλους καλή σταδιοδρομία και να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους! **Αναστάσης**

ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Τα τελευταία τρία χρόνια μπορώ να πω ότι ήταν γεμάτα με καλές αλλά και με θαμπές αναμνήσεις. Πέρασα αρκετές ημέρες σε αυτόν τον όμορφο και φωτεινό χώρο, όπου στεγάζεται το Γενικό Λύκειο Φιλοθέης «Χρήστος Μαλεβίτσης». Προερχόμενος από ένα απλό, λιτό, συνοικιακό σχολείο της Νέας Ιωνίας ένιωσα ότι άλλαξα όχι μόνο σχολείο αλλά και χώρα. Ένιωσα ότι το σχολείο είναι ο χώρος της ηθικής και πνευματικής καλλιέργειας των νέων ανθρώπων, όπου πρόκειται να αναλάβουν την ευθύνη της πατρίδας. Αρχικά, θα αναφερθώ στις εμπειρίες που απέκτησα τόσο με τους φίλους μου όσο και μόνος. Το πρώτο πράγμα που με εντυπωσίασε ήταν ο διευθυντής του Λυκείου, ο κ. Ματζάκος, τον οποίο συνάντησα πρώτη φορά στις 22 Ιουνίου του 2019 στο γραφείο του με σκοπό την εγγραφή μου. Μου έκανε εντύπωση η αυτοπεποίθηση που είχε στο βλέμμα του, καθώς και η αποφασιστικότητά του. Πέραν όμως από τον κ. Ματζάκο ανακάλυψα και αρκετούς άλλους αξιόλογους καθηγητές σε όλες τις κατευθύνσεις. Από την άλλη πλευρά βρήκα και έκανα αρκετούς νέους φίλους, όπως για παράδειγμα τον Φίλιππο, τον Αναστάσιο, τον Κώστα, τον Γιάννη, τον Άλεξ και πολλούς άλλους. Πέρασαμε με αυτούς, κυρίως, ατελείωτες ώρες στο ring rone, στο μπάσκετ ή κάνοντας κύκλους στο σχολείο, συζητώντας για τα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζαμε.

Ένα ακόμη θέμα το οποίο έπληξε όχι μόνο εμένα αλλά και όλους τους μαθητές της Ελλάδας ήταν η πανδημία του covid-19. Με λίγα λόγια, ο κορονοϊός ήταν αυτός που μας στέρησε τα πιο σημαντικά σχολικά χρόνια, με αποτέλεσμα να μην εκπαιδευόμαστε διά ζώσης αλλά μέσω της τηλεκπαίδευσης, το γνωστό σε όλους μας webex. Πιο αναλυτικά, εκείνο που στερηθήκαμε κατά την περίοδο της καραντίνας ήταν η επικοινωνία που είχαμε με τους συμμαθητές μας, τα αστεία που κάναμε, τις φάρσες που οργανώναμε και το μόνο που κάναμε ήταν να κοιταζόμαστε μέσα από ένα άχρωμο διαδικτυακό περιβάλλον. Παρόλα τα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε την περίοδο της καραντίνας, καταφέραμε να κάνουμε τα αδύνατα δυνατά, μέσω ενός σχολικού προγράμματος που προσανατολιζόταν στη νεανική επιχειρηματικότητα και κατασκευάσαμε ένα πολλά υποσχόμενο παγκάκι, το οποίο και επιβραβεύτηκε από την Υπουργό Παιδείας κα. Νίκη Κεραμέως.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι πέρασα αξέχαστες στιγμές μέσα σε αυτό το σχολείο, το οποίο βρίσκεται σε μία από τις πιο πλούσιες γειτονιές της Αθήνας και αυτό με έκανε να δω τη ζωή διαφορετικά στη Φιλοθέη από ότι στη Νέα Ιωνία και τα Πευκάκια. Νιώθω ευγνώμων που μου δόθηκε η ευκαιρία να ζήσω το διαφορετικό και το πρωτοπόρο μέσα στην περίοδο μίας παγκόσμιας κρίσης. Εκτιμώ ότι βρέθηκα την πιο κατάλληλη στιγμή στο πιο κατάλληλο μέρος, διότι γνώρισα άτομα που ποτέ δεν πίστευα ότι θα συναντήσω και ποτέ δεν πρόκειται να ξεχάσω. Εύχομαι όσα γράφω σε λίγα χρόνια από τώρα να αποδειχθούν ότι ήταν για το καλό μου! **Δημήτρης**

ΧΡΟΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Η ζωή μου στο λύκειο.

Τα τρία χρόνια του λυκείου πέρασαν σαν νερό. Πάρα πολλές αναμνήσεις, πρόσωπα, φίλιες, χαρούμενες αλλά και δυσάρεστες στιγμές ξεχώρισαν αυτά τα σχολικά έτη της ζωής μας από τα υπόλοιπα. Είναι η στιγμή που όλοι μας συνειδητοποιούμε ότι τελείωσε το σχολείο, πως αυτό ήταν όλο και αρχίζουμε να αναπολούμε στιγμές και εικόνες.

Μπορεί η πανδημία του κορονοϊού που ξεκίνησε τον Μάρτη 2020, να μην μας «επέτρεψε» να έχουμε την ίδια «διά ζώσης» (φράση που πολλές φορές ακούσαμε αυτά τα χρόνια) σχολική ζωή, αλλά και μέσω του διαδικτύου περάσαμε όσο μπορούσαμε καλύτερα, εκμεταλλευόμενοι την πρωτοτυπία της κατάστασης. Αξέχαστες σε όλους μας θα είναι οι πλάκες που κάναμε με τους καθηγητές μας μέσω του Webex, το μονίμως κλειστό μικρόφωνο που «κολλάει», η ανυπαρξία της κάμερας και οι μονόλογοι των καθηγητών. Παρόλη την πίεση που βίωνε ο καθένας μας από τις συνεχείς κακές ειδήσεις και την ασφυκτική κατάσταση, το κλίμα στην τάξη προσπαθούσαμε να διατηρείται. Ευτυχώς από την Γ' Λυκείου τα διαδικτυακά ήταν πλέον μία ανάμνηση για εμάς και η χρονιά αυτή (2022) κύλησε αρκετά ομαλά.

Γ' Λυκείου. Το σκέφτεσαι και αγχώνεσαι. Μία δύσκολη χρονιά με πολλές απαιτήσεις, υποχρεώσεις και την λέξη «Πανελλήνιες» συνέχεια στο κεφάλι σου. Αφού αποδεχθήκαμε ότι αυτή η κατάσταση θα είναι η τρέχουσα για τους επόμενους μήνες, φροντίσαμε να απολαύσουμε ο καθένας με τις παρέες του αυτήν την χρονιά. Λίγο η τέλεια πενθήμερη στην Ρώμη που θα μείνει σε όλους μας αξέχαστη, αλλά και τα καθημερινά «πειράγματα» στο σχολείο με τα αγαπημένα μας πρόσωπα, έκαναν την καθημερινότητα λιγότερο κουραστική, προσδίδοντάς μας χαρά και εμψύχωση.

Είναι γεγονός ότι μέσα σε αυτά τα χρόνια όλοι μας αλλάξαμε και από παιδιά μπαίνοντας στο σχολείο στην Α' Λυκείου, γίναμε ολόκληροι άνθρωποι με τις δικές μας απόψεις, τα «πιστεύω» μας και την δική μας ιδεολογία. Οι αναμνήσεις μου από το λύκειο, το όμορφο περιβάλλον στο οποίο φοίτησα, αλλά και το σύνολο των εικόνων που μου έρχονται όταν σκέφτομαι το «Λύκειο», μου προκαλούν μόνο συγκίνηση και χαρά. Μέσα σε αυτά τα χρόνια γνώρισα αρκετά σημαντικά άτομα για εμένα, αλλά και την κολλητή μου, το Ελενάκι, η οποία «αγκάλιαζε» το καλοριφέρ και δεν άφηνε την τάξη να ζεσταθεί. Επίσης, έμαθα πολλά πράγματα τόσο για την συμπεριφορά μου όσο και εκπαιδευτικού χαρακτήρα τα οποία θα με ακολουθούν για μία ζωή και συνάντησα ανθρώπους που με έκαναν να χαμογελάσω και να απολαύσω αυτά τα χρόνια, να μου μένει μία γλύκα μετά από όλο αυτό.

Νιώθω έντονα ότι το λύκειο θα μου λείψει αρκετά και θα το αναζητώ. Είμαι πολύ τυχερή, βέβαια, που αυτά τα χρόνια μέσα στις κακές στιγμές, είχα απίστευτες στιγμές γέλιου, γέλιου που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Θα είναι όλα μέσα στην καρδιά μου και θα τα θυμάμαι για πάντα. **Έλια**

Ηλίας

Κατερίνα

Άρτεμις

Γ1

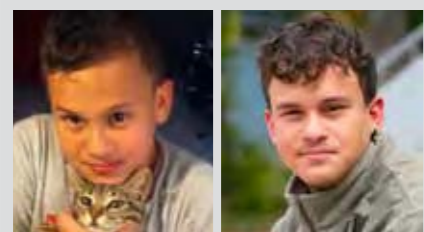
Αιμιλία

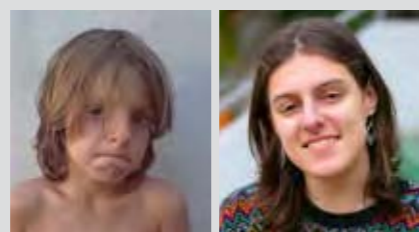
Γιώτα

Στεφανία

Μανώλης

Μάρα

Φίλιππος

Γιώργος

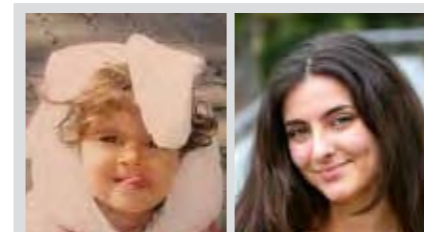
Λενιώ

Ανδρέας

Γιάννης

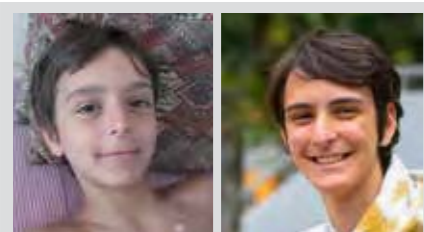

Λυδία

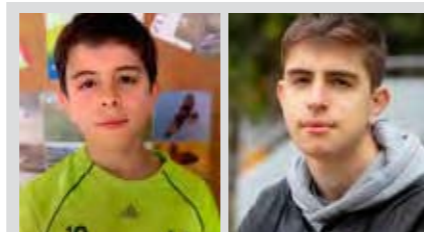
Γ1

Γιάτσο

Λουκάς

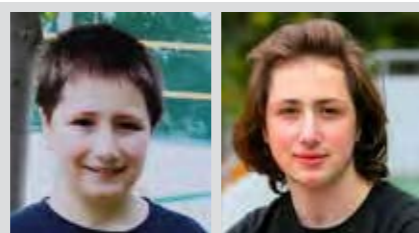
Αλέξης

Ιωάννα

Έλενα

Κώστας

Έλλη

Αντωνία

Γιάννης

Μελίνα

Σταμάτης

Ζέτα

Χρυσάνθη

Αλέξης

Γιώργος

Τάσος

Άγγελος

Γ2

Σπύρος

Ειρήνη

Μανώλης

Αλέξανδρος

Αλεξάνδρα

Νίκος

Νικόλας

Βαγγέλης

Αλεξάνδρα

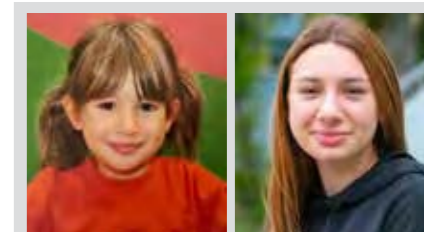
Γ2

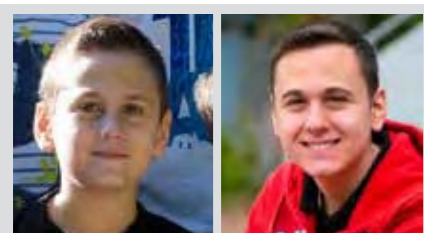
Ανθή

Δέσποινα

Ιωάννα

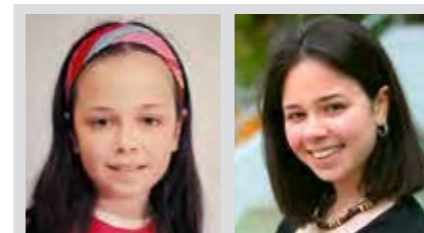
Κωνσταντίνος

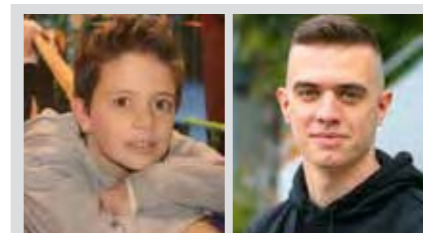
Βασιλική

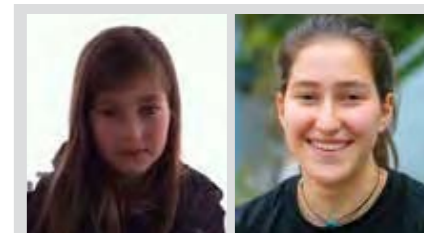
Παντελής

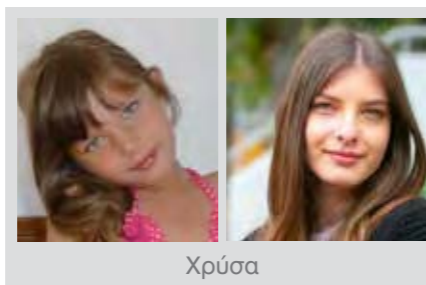
Μαρία

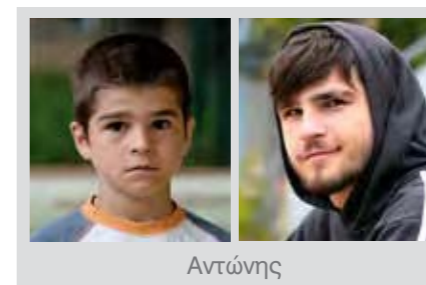
Κωνσταντίνος

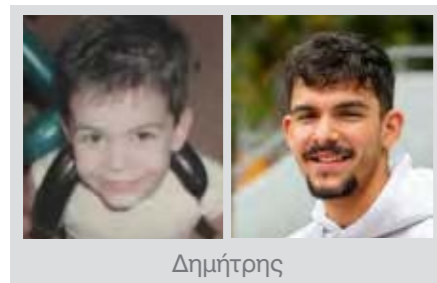
Ελβίρα

Χρύσα

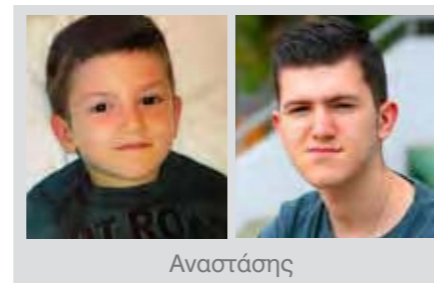

Αντώνης

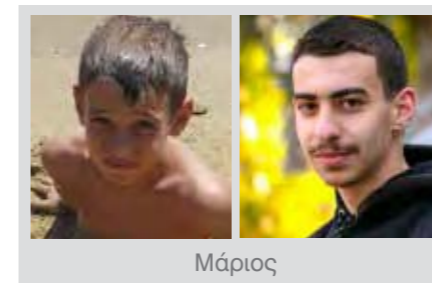

Δημήτρης

Γ3

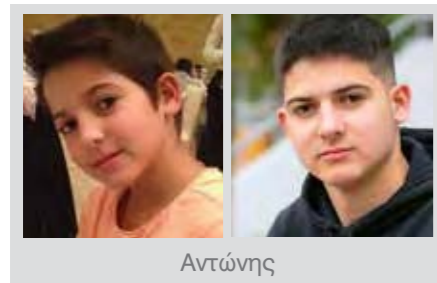
Αναστάσης

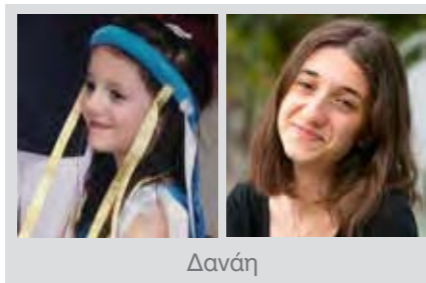
Μάριος

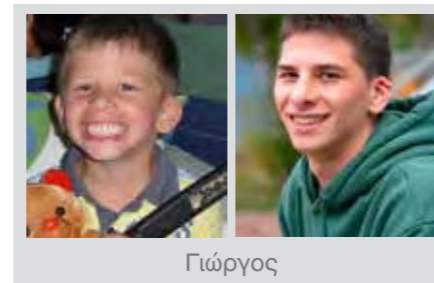
Δημήτρης

Αντώνης

Δανάη

Γιώργος

Λουκιάννα

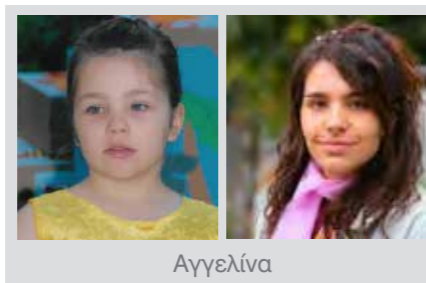
Ζαχαρίας

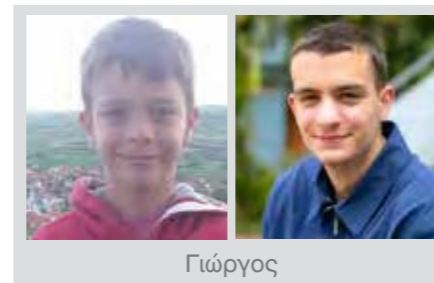
Ελεάννα

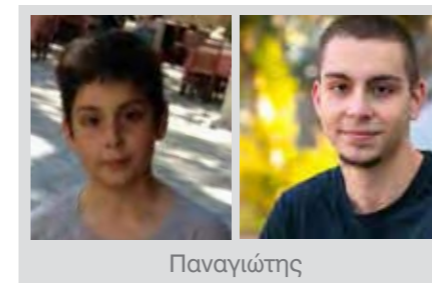
Φίλιππος

Αγγελίνα

Γιώργος

Παναγιώτης

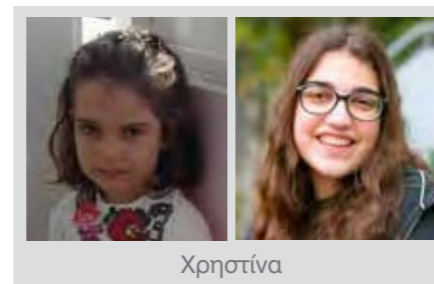
Γ3

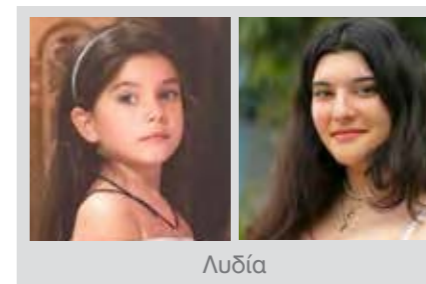
Κωνσταντίνος

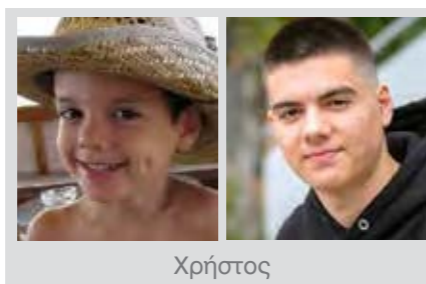
Μαρένα

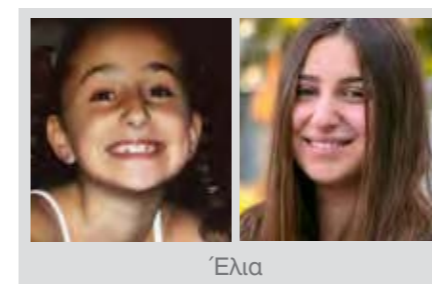
Χρηστίνα

Λυδία

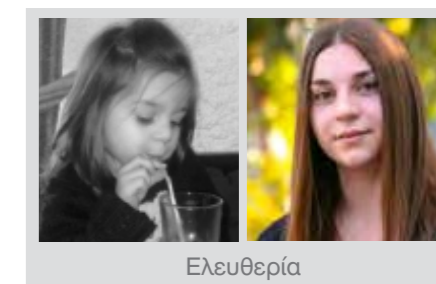
Χρήστος

Έλια

Κωνσταντίνος

Ελευθερία

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΦΙΛΟΘΕΗΣ

Αγαπημένα παιδιά μας,

Έρθε η στιγμή να αποχαιρετήσετε το σχολείο. Μετά από 14 χρόνια, κλείνει ένας κύκλος στη ζωή σας γεμάτος δημιουργία, συντροφικότητα, ανεμελιά, συγκινήσεις. Σ' αυτά τα χρόνια βρεθήκατε να αντιμετωπίσετε πρωτόγνωρες δυσκολίες και τις ξεπεράσατε νικητές. Αγωνιστήκατε και τα καταφέρατε.

Εμείς με τη σειρά μας, από την πρώτη σας μέρα στο σχολείο, προσπαθήσαμε να ομορφύνουμε την καθημερινότητά σας. Ελπίζουμε να βοηθήσαμε!

Στα 18 σας χρόνια ένας νέος κύκλος ανοίγει. Μέχρι τώρα το μολύβι στα γραμμένα του βιβλίου της ζωής σας το κρατούσαν μαζί σας η οικογένεια και οι καθηγητές σας. Η επόμενη σελίδα του βιβλίου σας είναι κενή, έτοιμη να τη γεμίσετε με νέα όνειρα και νέες συγκινήσεις.

Ξεκινήστε με τόλμη και αυτοπεποίθηση και τη δύναμη που ταιριάζει στα νιάτα σας. Έχετε τις γνώσεις και τις αξίες για να το πετύχετε. Κάντε τον κόσμο μας πιο όμορφο και ζωντανό απ' ό,τι σας τον παραδίδουμε. Φροντίστε να δημιουργήσετε μια υπέροχη ζωή.

Συγχαρητήρια σε όλους σας.
Καλή αρχή στις νέες σας περιπέτειες!

Ιούνιος 2022

Σύλλογος Γονέων & Κηδεμόνων Λυκείου Φιλοθέης

Πρόεδρος:	Χριστιάνα Χαλκιοπούλου - Δανηλίδη
Αντιπρόεδρος:	Μαρίνα Κοντοπούλου - Καμπύλη
Γραμματέας:	Στέλλα Μακεδονοπούλου - Σαμαρά
Ταμίας Α:	Άννα Καλαμίτση - Λύτρα
Ταμίας Β:	Βίβιαν Μπούφη - Λαζοπούλου
Έφορος Α:	Αλεξάνδρα Φράγκου - Λακιώτη
Έφορος Β:	Σοφία Βυθούλκα - Χατζηγεωργίου

Ευχαριστούμε όλους όσους βοήθησαν στην έκδοση αυτού του Λευκώματος. Ιδιαίτερα τη Σχολική Επιτροπή για την εκτύπωση, την Μαρίνα Κοντοπούλου για τον σχεδιασμό του Λευκώματος & την επιμέλεια της εκτύπωσης, την Στέλλα Μακεδονοπούλου για την επιμέλεια των κειμένων και την Χριστιάνα Χαλκιοπούλου για τη φωτογράφιση.

